

Sygn. akt IV P 48/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Gumbisz

Ławnicy: Jolanta Kośmider, Jolanta Wróbel

Protokolant sądowy: Małgorzata Wilk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2017 r. w J.

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko Grupa (...) S.A. w W.

o odszkodowanie

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda M. B. na rzecz pozwanej kwotę 1.367,00 zł (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV P 48/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 3 kwietnia 2017 r. powód M. B. domagał się zasądzenia kwoty 6.900 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę w dniu 20 lutego 2017 roku.

Twierdził, że wtedy zaproponowano mu jedynie rozwiązanie stosunku pracy za porozumieniem stron, a kiedy się nie zgodził to po prostu wyszedł z biura.

Jednocześnie wnosił o przywrócenie terminu do złożenia pozwu ponieważ nie wiedział, że złożone mu w dniu 20 lutego 2017 roku oświadczenie miało stanowić wypowiedzenie umowy o czy dowiedział się dopiero w dniu 29 marca 2017 roku. Ponadto nie został pouczony o prawie złożenia odwołania do Sądu.

Pozwany Grupa (...) S.A. w W. wnosił o oddalenie powództwa podnosząc, że wypowiedzenie umowy o pracę jako oparte na autentycznych podstawach było w pełni prawidłowe /k.22-26/. Nikt też nie proponował powodowi rozwiązania umowy na mocy porozumienia stron.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. B. był zatrudniony w spółce Grupa (...) S.A. w W. od dnia 18 maja 2015 roku początkowo jako pracownik gospodarczy. Następnie na podstawie kolejnej umowy na czas określony z dnia 18 listopada 2016 roku /miała obowiązywać do 21 listopada 2018 roku/ objął funkcję sprzedawca-magazynier w sklepie (...) w B.. Wynagrodzenie miesięczne 2.300 zł brutto.

/Dowód: umowy o pracę k.7 i 11/.

Bezpośrednim przełożonym powoda był kierownik sklepu (...). Miał on zastrzeżenie do pracy M. B. gdyż maju 2016 roku nie stawiał się on do pracy z uwagi na stan nietrzeźwości. Ostatecznie przedstawił zwolnienie lekarskie na ten dzień. Nie wyciągnięto wobec niego żadnych konsekwencji ufając zapewnieniom, że sytuacja taka się już nie powtórzy.

W dniu 25 października 2016 roku kierownik poczuł od powoda woń alkoholu i nakazał mu opuścić teren sklepu. Tym razem M. B. otrzymał karę nagany.

/Dowód: pismo w sprawie wymierzenie kary porządkowej k.31; zeznania świadka N. A. k.35/.

W dniu 18 lutego 2017 roku powód spóźnił się do pracy. Kiedy się pojawił kierownik znowu poczuł od niego woń alkoholu. Wtedy zaprosił go do biura i nakazał opuszczenie sklepu. Na ten dzień udzielono urlopu na żądanie. Jednocześnie poinformowano powoda, że zostanie zwolniony.

/Dowód: zeznania świadków N. A. k.35 i M. P. k.36/.

W dniu 20 lutego 2017 roku powód rozpoczął pracę o godzinie 10.00 Około godziny 12.00 został poproszony do biura gdzie był już kierownik sklepu i jego zastępca A. S. (1).

Powiedziano mu, że zostaje zwolniony z pracy za wypowiedzeniem z zachowaniem jego miesięcznego okresu tak, że stosunek pracy miał ustać z dniem 31 marca 2017 roku.

Jednocześnie na okres 1-9 marca 2017 roku udzielono mu urlopu wypoczynkowego, zwalniając następnie z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Dotyczyło to również reszty lutego 2017 roku.

M. B. odmówił jednak odbioru tych dokumentów i nie chciał niczego podpisać. Po telefonicznej konsultacji z kadrową J. W. (1) odczytano mu treść wszystkich trzech oświadczeń woli pracodawcy. Następnie sporządzono odpowiednią notatkę na okoliczność odmowy pokwitowania odbioru.

/Dowód: wypowiedzenie k.1C akt osobowych; zwolnienie ze świadczenia pracy i udzielenie urlopy k.2-3C akt osobowych; zeznania świadków N. A. k.35; A. S. k.35-36 i J. W. k.34/.

Powód opuścił biuro około godziny 13.00 i udał się do szatni aby spakować swoje rzeczy. Spotkał wtedy innego pracownika M. P. (2), który zdziwił się, że tak wcześnie wychodzi do domu. M. B. stwierdził, że został zwolniony z pracy, ale niczego nie podpisał.

/Dowód: zeznania świadka M. P. k.36/.

Powód pojawił się u kadrowej J. W. (1) w dniu 28 lutego 2017 roku aby złożyć zwolnienie lekarskie. Wyjaśniła mu ona, że wobec zwolnienia z pracy będzie musiał wcześniej spłacić pożyczkę z kasy zapomogowo-pożyczkowej.

Tego dnia wcześniej powód był u kierownika N. A. (2) prosząc go o jeszcze jedną szansę, ale spotkał się z odmową. Chciał mu zostawić L4, ale został odesłany do kadr.

/Dowód: zeznania świadków N. A. k.35 i J. W. k.34/.

Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim od dnia 21 lutego do dnia 22 sierpnia 2017 roku ze wskazaniem „może chodzić”.

W dniach 24-27 luty 2017 roku był hospitalizowany w szpitalu w B. gdzie wykonano zabieg koronografii.

/Dowód: zwolnienia lekarskie k.13-14 i 38-43; karta informacyjna leczenia szpitalnego k.15/.

Pismem z dnia 20 marca 2017 roku pełnomocnik powoda zwrócił się do pozwanej o wyjaśnienie statusu pracowniczego powoda. Odpowiedź z dnia 23 marca 2017 roku opisywała przebieg wydarzeń w dniu 20 lutego 2017 roku.

/Dowód: pisma k.12 i 16/.

Spółka Grupa (...) S.A. w W. w kwietniu 2017 roku uległa podziałowi i została przejęta przez dwa odrębne podmioty czyli:

- Grupa (...) S.A. w W.,

- Grupa (...) S.A. w W..

W związku z tym w marcu 2017 roku powód został o tym fakcie zawiadomiony pisemnie w trybie art.23¹§3 kp. Miał zostać przejęty przez pierwszą z w/w spółek.

/Dowód: pismo k.17; odpis KRS k.28-29/.

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając zgromadzony materiał dowodowy należy go w przeważającej mierze uznać za wiarygodny. Dotyczy to przede wszystkim dokumentów których prawdziwości nikt nie kwestionował z wyjątkiem samego wypowiedzenia umowy oraz zwolnienia ze świadczenia pracy /zeznania pozwanego k.44/.

W tym zakresie rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło w oparciu o zeznania świadków.

Sąd uznał je za wiarygodne albowiem korespondowały zarówno ze sobą jak i z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

W szczególności N. A. (2) opisał poprzednie sytuacje w których powód z uwagi na problemy z alkoholem nie mógł świadczyć pracy.

Wyjaśnienia samego M. B. aby miał to być efekt wyłącznie skoków ciśnienia /k.44/ nie są wiarygodne. W takiej sytuacji przecież nie otrzymałby on kary nagany w październiku 2016 roku /k.31/. Co prawda posłużono się tam ogólnym sformułowaniem „lekceważące podejście do pracy”, ale oczywiście jest, że nie mógł to być skutek tej choroby na którą powoływał się powód. Zresztą również świadek M. P. /k.36/ w odniesieniu do sytuacji z dnia 18 lutego 2017 roku wiedział, że przyczyną był alkohol.

Dlatego też decyzja kierownika N. A. (2) aby zwolnić powoda z pracy nie była nagłą i niespodziewana. Jej przyczyny zaś były znane obu stronom.

Również przebieg wydarzeń w dniu 20 lutego 2017 roku ustalono w oparciu o zeznania świadków. Nawet jeśli jak twierdzi powód proponowano mu rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron to wobec jego odmowy logicznym kolejnym krokiem było właśnie wypowiedzenie.

Zresztą M. P. (2) rozmawiał z powodem krytycznego dnia i potwierdził mu on fakt zwolnienia z pracy. Podobnie w dniu 28 lutego 2017 roku J. W. (1) rozwiała wszelkie wątpliwości M. B. wynikające z odmowy potwierdzenia odbioru przez niego wypowiedzenia.

Zeznania samego powoda nie są wiarygodne. Twierdzenia jakoby to skoki ciśnienia były przyczyną kolejnych nieobecności w pracy czy też podstawą wymierzenia kary nagany pozostają w sprzeczności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Ponadto są odosobnione w świetle całości zgromadzonego materiału dowodowego.

To samo dotyczy opisu przebiegu spotkania w dniu 20 lutego 2017 roku.

Nie jest zresztą jasne dlaczego jeśli powodowi proponowano tylko rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem zapewne skuteczne tego samego dnia to jednocześnie miano go kierować na urlop wypoczynkowy. Później zaś nakazano mu opuścić miejsce pracy. Być może niezajomość podstawowych regulacji prawnych w tym zakresie mogłaby wystąpić w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną lecz jest to więcej niż wątpliwe w sytuacji pozwanej spółki.

W ocenie Sądu w dniu 20 lutego 2017 roku powodowi skutecznie złożono oświadczenie woli wypowiedzujące umowę o pracę. Z oczywistych względów sam fakt odmowy jego pokwitowania nie zmienia tej oceny w świetle treści art.61§kc w zw. z art.300 kp.

Nie zmienia tej tezy pismo w sprawie zmiany pracodawcy z k.17 ponieważ zostało ono wysłane z rozdzielnika do wszystkich zatrudnionych jeszcze w marcu 2017 roku, a wtedy powód nadal był pracownikiem.

Nie jest też prawdą, że o zwolnieniu miał się dowiedzieć ze świadectwa pracy w kwietniu 2017 roku, jeśli już w marcu miała miejsce korespondencja pełnomocników stron w tej sprawie /k.12-16/.

Jeśli tak to brak jest również podstaw do przywrócenia terminu do wniesienia pozwu. Pomijając krótki okres hospitalizacji powód ostatecznie w dniu 28 lutego 2017 roku po rozmowach z kierownikiem i kadrową nie mógł mieć jakichkolwiek wątpliwości co do skutków swojego zachowania polegającego na odmowie potwierdzenia odbioru wypowiedzenia.

Przebywał co prawda na zwolnieniu lekarskim, ale ze wskazaniem, że może chodzić z czego korzystał udając się do kadr czy też do pełnomocnika. Nic więc nie stało na przeszkodzie aby odwołanie zostało złożone w terminie.

Nie jest też jasne na czym miałyby polegać naruszenie przepisów o wypowiedzaniu umowy o pracę, jeśli powód twierdzi, że takowego w ogóle nie było. Tym samym jego ewentualne roszczenia ograniczałyby się czy to do wynagrodzenia czy też dopuszczenia do jej świadczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 kpc przy czym ograniczyły się one jedynie do wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej zgodnie z treścią §9 ust.1 pkt.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 rok w sprawie opłat za czynności radców prawnych /Dz. U. poz.1804/ plus opłata skarbową /k.30/.

Brak w szczególności podstaw do zastosowania reguły z art.102 kpc ponieważ powód był reprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika. Mając na uwadze całokształt ustalonych okoliczności trudno pozbawiać pozwanego zwrotu poniesionych kosztów z tytułu niewątpliwie celowej obrony swoich interesów.

Z: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda.